

[Freddy Madsen.]

tinget. Jeg må tilstå, at vi faktisk var så naive at tro, at man i den forbindelse i det mindste samtidig sikrede sig, at en række asociale besparelser på finansloven samtidig blev fjernet. Det måtte dog være et minimumskrav, når man praktisk taget fastlåste lønningerne i en 2-årig periode. Jeg må tilstå, at stor var derfor vores undren, da regeringen uden at blinke lod højrepartierne stemme regeringsforslag ned om ørerne. Selv regeringens yderst beskedne beskæftigelsesforslag blev barberet.

Og nu har regeringen så herinde bag de relativt lukkede døre forhandlet sig frem til det kummerlige resultat, vi i dag tager stilling til. I stedet for burde man lære af begivenhederne. Man burde også tage ved lære af lærerne i denne situation. Jeg føler mig overbevist om, at hvis regeringen og socialdemokratiet først og fremmest havde understøttet den bevægelse, som er i gang også i kampen om daginstitutionsområdet, og fremfor alt havde været med til at mobilisere arbejderbevægelsen også mod alle de forskellige former for nedskæringer, som nu regner ned over befolkningen, så ville det være muligt også at mobilisere et flertal i denne sag. Man skal jo tænke på, at det faktisk kun drejer sig om at presse de vankelmødige radikale til at indtage et rimeligt standpunkt også i disse sager.

Vi mener altså ikke, at vi kan acceptere det her foreliggende, og det er der andre partier i denne sal der heller ikke kan. Derfor skal jeg tillade mig på vegne af socialistisk folkeparti, venstresocialisterne og Danmarks kommunistiske parti at fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden, idet jeg understreger, at vi for vores vedkommende ikke kan medvirke til den af hr. Lysholt Hansen foreslåede dagsorden:

Forslag om motiveret dagsorden.

„Samtidig med at folkettinget konstaterer, at de i finansudvalgets aktstykke 322 omtalte besparelser på finanslovens sociale og uddannelsesmæssige konti ikke bør gennemføres, afviser tinget de alternative besparelsesforslag

og går dermed over til næste sag på dagsordenen.“

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Jes Schmidt (CD):

Dette skal ikke være en ny finanslovdebat, derfor kun nogle korte bemærkninger.

Med finansministerens redegørelse fra i dag er der endelig sat en slutstreg, forhåbentlig da, under det hastværk, som i år af forklarlige grunde prægede finanslovbehandling. CD-gruppen går ud fra, at de tilsagn, som er givet under de førte forhandlinger med regeringen, overholdes nøje.

Ud over denne slutstreg er der foretaget omfattende udgiftsbegrænsninger, som i vidt omfang svarer til septemberforligets mål. Der er sket omflytning og omposteringer, men pengene passer i det store og hele. Ved at opnå dette resultat har de såkaldte mindre partier her i folkettinget atter bevist ikke kun deres ansvarsbevidsthed, men også deres formåen til at få tingene til at glide dér, hvor de var ved at køre fast. Det vil jeg gerne understrege som noget væsentligt også for CD-gruppen, der fra begyndelsen af har sat sig det mål at bidrage til et fornuftigt arbejde her i folkettinget. Der kan og der skal spares endnu mere, selv om CD-gruppen altid har fremhævet, at landets økonomi ikke alene kan reddes gennem besparelser, saneres ad sparevejen. Det ligger nu op til flertallet i denne sal selv at sørge for, at de videre beslutninger træffes, som fører til de ønskede udgiftsbegrænsninger.

De besluttede udgiftsbegrænsninger har ikke vundet særlig stort bifald, især ikke hos de ramte grupper. Det er måske ikke så mærkeligt, men det er nu engang sådan, og det skal vi vist vænne os til her i dette land, at man ikke hele tiden kan råbe på udgifts-nedskæringer, men når det rammer én selv, så begynder man at råbe op og protestere. At besparelserne, og det synes jeg er meget væsentligt, kunne gennemføres, ikke til 100 pct., som man måske kunne ønske sig det, og at det skete samtidig med overenskomsternes forlængelse med 2 år, synes jeg er et vist tegn på begyndende stabilitet i hvert fald i folketingets arbejde.

På CD-gruppens vegne kan jeg sige, at vi i det store og hele tager finansministerens